

Review: Ten dans met Seppe Baeyens!

B bruzz.be/uit/podium/review-ten-dans-met-seppe-baeyens-2018-02-24

Een dansvoorstelling waaraan de toeschouwers op een vrijdagavond na een lange werkweek zonder morren participeren? Choreograaf Seppe Baeyens speelde het klaar met het hartverwarmende *Invited*.

In 2015 maakte Seppe Baeyens (1981) zijn eerste grote dansvoorstelling, *Tornar*, met een cast van niet-professionele en professionele dansers van verschillende leeftijden. Daarmee haalde hij de selectie van het Theaterfestival.

Gisteravond ging van de choreograaf in KVS *Invited* in première. Opnieuw een stuk waarin niet-professionele dansers van verschillende generaties opdraven. En daarnaast ook nog eens zo goed als alle toeschouwers.

Muurbloempjes

Of je vond altijd al dat het zwakke punt van dansvoorstellingen was dat je er zelf niet in kon meedansen. Of je bent juist als de dood voor podiumcreaties waar je als toeschouwer aan moet meedoen. Choreograaf Seppe Baeyens weet je in beide gevallen te bekoren. Hij slaagt er wonderwel in om met zachte hand een aanstekelijke symbiose tot stand te brengen tussen dansers en publiek, tussen de spring-in-t-velds en de muurbloempjes van deze wereld.

De zeer aparte cast van *Invited* - zestien mensen van alle denkbare leeftijden, kleuren, gezindten en geslachten - is niet zozeer een statement als wel een evidente keuze voor

een dansproject dat inclusief wil zijn. De dansers zien er net zo uit als de toeschouwers waartussen ze zich mengen.

Zo zetten ze ongedwongen een collectieve beweging in gang, creëren ze als vanzelf een aangename groepsdynamiek, en reiken ze nu eens deze dan weer gene de hand om samen de ruimte te doorkruisen. Daarbij stellen ze geen eisen, formuleren ze geen verwachtingen, en laten ze iedereen in hun waarde, en vrij in hun verdere doen en laten.

Dans voor Dummies

Aan de lopende band vormen zich in het door elkaar gegooide publiek dat in de zaal verspreid zit, nieuwe clusters van mensen die even opveren en daarna weer gaan zitten.

Je zou het aandeel van het publiek *dans voor dummies* kunnen noemen als dat enigszins respectvol kon: de scène oversteken, cirkels draaien, tegenover elkaar staan en weer weggaan. Op een manier die je als participierend toeschouwer toch een idee geeft wat het is om lichamen in tijd en ruimte te organiseren, en om te zien hoe dat kan klinken of botsen. Hoe je elkaar eerst aftast om daarna misschien even samen te kunnen opstijgen.

Het publiek zal bij deze première misschien extra welwillend geweest zijn, maar het was fascinerend om te zien hoe organisch alles verliep. Het is misschien wat voorbarig om de toeschouwers co-auteurschap toe te kunnen schrijven - daarvoor was de ambitie te bescheiden - maar de soepele wisselwerking tussen de vastgelegde choreografie van de cast en de gestuurde inbreng van het publiek was toch uitzonderlijk.

Gespannen koord

We zijn er nog niet helemaal uit of de mogelijkheden van dat ene rekwisiet, het indrukwekkende kunstwerk *Rope* van Ief Spincemaille - een 65 meter lange en 30 cm dikke blauwe gevlochten koord - wel ten volle werden benut. Maar als flexibel symbool van verbinding, en uitgelezen *tool* om met zijn allen aan hetzelfde touw te kunnen trekken, kon het wel tellen.

Tot slot een absoluut viersterrencompliment voor de opzwepende en bedwelmende instrumentale stukken waarmee het trio Stef Heeren, Kwinten Mordijck en Karen Willems de koord constant strak gespannen hield. En dan nog een applaus voor ons dansende zelf.

Invited loopt nog tot en met zondag 25 februari.

Invited, Seppe Baeyens / Ultima Vez & KVS, 24/2, 20.30 & 25/2, 15.00 & 17.00, KVS_BOX, www.kvs.be